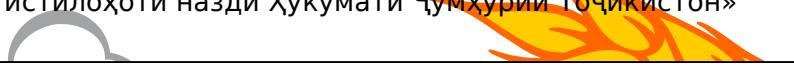

Шарҳи як номвожаи суғдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

Шарҳи як номвожаи суғдӣ - Саразм

Ношир: Ҳайати тадорукот Санαι интишор: 7 Декабр, 2020 - 15:02 музалиф - Раҳим
Зулфониён

Пас аз истиқлолияти давлатӣ Асосгузори сулху ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти

Шарҳи як номвожаи сүғдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ба ҳифзи ёдгориҳои таъриҳӣ таваҷҷӯҳи хоса зоҳир намуда, қайд менамояд, ки дар шароити ҷаҳонишавӣ яке аз вазифаҳои асосии ҳар як давлат - ҳифзи асолати миллӣ, забон, фарҳанг, аз ҷумла, ёдгориҳои таъриҳӣ мебошад ва ин муҳтаво дар Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон низ муқаррар шудааст. Маҳз бо ҳамин сабаб, Саразм, ки яке аз нахустин ёдгориҳои давраи ориёй ва намунаи беҳамтои ин тамаддун дар Суғд мебошад, бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти №391 аз 21-уми сентябриси соли 2000 ҳамчун маркази ташаккулӣи фарҳанги қишоварзӣ, ҳунармандӣ ва шаҳрсозии тоҷикон мамнуъгоҳи таъриҳӣ-бостоншиносӣ эълон гардид. Баъдан,... ҳангоми ташрифи худ Пешвои миллат ба Саразми Бостон солҳои 2003 ва 2005, ба ин шаҳри қадима чунин баҳо додаанд: «Саразм - ҳазинаи тиллоии таърихи ҳалқи тоҷик мебошад» (10, 34).

Ин иқдоми нек ва хирадмандонаи Пешвои миллат ҳар яки моро водор менамояд, то аз тамаддуне, ки ҳанӯз дар ҳазорсолаи IV-III қабл аз мелод саразмиёни бостон ба мо - тоҷикон мерос гузоштаанд, баҳрабардорӣ намуда, дар ҳазорсолаи III мелодӣ аз пайи боло бурдани эътибору нуфузи иқтисодию фарҳангии Тоҷикистон дар миқёси ҷаҳон бошем.

Хуллас, Саразм бо бозёфтҳои нодир, бо таваҷҷӯҳи хосаи бостоншиносии ҷаҳонӣ дар байни ёдгориҳои аҳди қадим ҷойгоҳи хосаи худро соҳиб гаштааст ва ҳамасола мавриди назари олимон ва сайёҳон аз тамоми гӯшаву канори дунё қарор мегирад.

Аҳамияти муҳимми Саразмро ба назар гирифта, Пешвои муazzами миллат - Эмомалӣ Раҳмон соли 2020-ро соли ҷаҳони 5500-солагии Саразми бостонӣ ҳамчун маркази ташаккули тамаддуни қишоварзӣ, ҳунармандӣ ва шаҳрсозии тоҷикон эълон намуданд, ки ин боз як нишони бузурги арҷузорӣ ба арзишҳои таъриҳии миллати тоҷик мебошад. Пешвои миллати мо бо арҷузорӣ ба таъриҳу тамаддуни миллати мо ҷиҳати кӯҳанбунёдиву таъриҳан қадима будани минтақаи Саразм барҳақ гуфтаанд: «Сарчашмаҳои таъриҳӣ гувоҳӣ медиҳанд, ки бозёфтҳои маданияти қадимаи ҳалқи тоҷик ба ҳазорсолаи ҷоруми то милод мансуб буда, аввалин шаҳрҳову нахустин давлатҳои таъриҳии мо дар ҳамин сарзамин ба вучуд омадаанд, ки намунаи беҳтаринашон шаҳраки қадимаи Саразм меебошад» (10, 34).

Саразм ягона ёдгории аҳди энеолит ва ибтидиои аспи биринҷӣ дар Мовароуннаҳр буда, ба миёнаи ҳазорсолаи IV ва ибтидиои ҳазорсолаи III то мелод мансуб аст, ки дар ин давра тамаддуни қишоварзӣ, ҳунармандӣ ва шаҳрсозии тоҷикон ташакул ёфтааст.

Дар омӯзиши таърихи ҷандинҳӯҷаҳазорсолаи ҳалқи тоҷик нақши олимони ватанию ҳориҷӣ, маҳсусан, бостоншиносон хеле бориз мебошад. Илми бостоншиносии тоҷик умуман, аз солҳои 30-юми аспи гузашта рӯ ба ташакkul ва рушд ниҳодааст. Дар ин ҷода ҳизмати таъриҳшиносӣ бузург Б. Ғафуров ва асосгузорони илми бостоншиносии қишвар А.Ю. Якубовский, М.М. Ҷақонов, А.М. Белинитский, Б.А. Литвинский, В.А. Ранов ва даҳҳо нафари дигар хеле бузург аст. Маҳз ҳизматҳои арзандаву шоёни онҳо буд, ки тоҷикон аз гузаштаи таъриҳу тамаддуни ниёғони хеш барҳурдоранд. Дар қатори чунин олимони намоён, муарриҳ ва бостоншиносӣ варзидаи аспи XX, доктори илми таъриҳ, профессор Абдуллоҷон Исҳоқов мақоми хоса дорад. Дар ин корҳои хайр қашфиёти дехшахри Саразм (1976) дар омӯзиши таърихи қадимтарини Панҷакент мавқеи асосиро ишғол мекунад.

Саразм дехшахри асрҳои санг мису биринҷӣ буда, дар ҳазорсолаҳои IV-III пеш аз мелод ташакkul ёфтааст. Вай аввалин ва қадимтарин маскани шаҳрнишини бани одам дар сарзамини Мовароуннаҳр ба шумор меравад. Ҳафриёти он ба мо имконият медиҳанд, ки зинаҳои аввалини таърихи Панҷакенти Суғдро омӯзем, зеро сокинони Саразм асосгузорони фарҳанги қишоварзӣ, ҷорводорӣ, ҳунармандӣ, тиҷоратӣ, меъморӣ, маъдангузорӣ ва қасбу ҳунарҳои дигар буданд. Маҳз дар ин асос, метавон гуфт, ки суғдиён ҳалқи қадимтарини водии Зарафшонанд.

Соли 1976 таърихи водии Зарафшон саҳифаҳои нави худро боз мекунад. Яъне шаҳраки қадимаи суғдиён - Саразми Бостон аз тарафи Абдуллоҷон Исҳоқов қашф мегардад.

Қашфи Саразм дар ноҳияи Панҷакент яке аз дастовардҳои маъмули даҳсолаҳои охири аспи XX дар илми бостоншиносии тоҷик ба ҳисоб меравад. Саразм яке аз нахустин ёдгориҳои давраи ориёй - намунаи беҳамтои ин тамаддун дар Суғд мебошад.

Мероси умунибашарӣ - ёдгориҳои табиий ва иншоотҳои эъморгашта мебошанд, ки тибқи муқаррароти ЮНЕСКО вазифаи аввалиндарача ин нигоҳдорӣ ва ҳифзи арзишҳои фарҳангӣ-таъриҳӣ ва экологии онҳо мебошад.

Дар солҳои 70-ум дар ҷумҳурӣ ҳангоми азхудкуни заминҳои нав ва корам кардани онҳо, ҳатари нестшавӣ бисёр аз ёдгориҳои ҷумҳуриро таҳдид мекард. Дар мавқеи ҷойгиршавии ёдгории Саразм, ки ҳанӯз олами илм аз он хабар надошт, низ азхудкуни заминҳои нав оғоз

Шарҳи як номвожаи суғдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

гардида буд. Дехқонон ва аҳолии маҳаллӣ ҳангоми кор чизҳои атиқа, ба монанди кӯзаҳо, олоти биринчӣ, ашёҳои ороишӣ ва ғайраҳо меёфтанд, vale касе аз онҳо дар бораи ин бозёфтҳо ба Осорхонаи таъриҳӣ-кишваршиносӣ ҳабар намедод. Танҳо як нафар аз аҳолии маҳалла, қаҳрамони Ҷангӣ Бузурги Ватанӣ Ашуралӣ Тайлонов соли 1976 дар бораи табари биринчие, ки 6 сол боз дар хонааш нигоҳ медошт, ҳабар дода буд (1, 3). Ва вақте, ки соли 1977 димнаҳои ин шаҳр аввалин маротиба аз тарафи бостоншиносон таҳқиқ карда шуданд, ин ҳангомаи ҳақиқӣ, бузургтарин қашфиёти аср дар илми таъриҳ - бостоншиносӣ гардид. Боз деворҳо ва бурҷҳои шаҳр, ки 5500 сол пеш нашъунамо карда соҳта шуда буданд, рӯшноиро дид, ки ҳоло яке аз ёдгориҳои қадимтарин дар Осиёи Марказӣ ба ҳисоб мераванд.

Ин буд, ки барои ба ҷаҳониён нишон додани таърихи қуҳани Саразм ва мавқеву мақоми он дар қатори ёдгориҳои қадимаи қишоварзии шарқ А. Исҳоқов ва дигар бостоншиносон дар як қатор ҳамоишҳои байнамилалӣ дар Тоҷикистон (1979 ва 1994), Вашингтон (1981 ва 1986), Париж (1985), Узбекистон (1983 ва 1987), Олмон (1992), Эрон (2003), Италия (2007) ва Африко (2008) маърӯзаҳои илмӣ намудаанд. Инчунин, як қатор монографияҳо ва асарҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, ки ба ин маҳалла бахшида шудааст, аз тарафи Исҳоқов А.И., Пянкова Л.Т., Эшонқулов У., Раззоқов А.Р., Бобомуллоев С. (аз Тоҷикистон), Безенвал Р., Франкфорт А.П., Лионе В., Казанова М. (аз Фаронса), Ламберг Карловский ва Колл Ф. (аз ИМА), Массон В., Кошеленко Г.А. (аз Россия) ва дигар олимон бо забонҳои гуногун нашр гардидаанд.(1, 4)

Нуъмон Неъматов - академики АИ Ҷумҳурии Тоҷикистон, муарриҳ ва бостоншинос навиштааст: "Шаҳраки Саразм бо маҷмӯи бойи меъмориву соҳтмон бо иншоотҳои ҳочагиву рӯзгордории ҷаҳор давраи зистро чун маркази фарҳанги аҳди қадимаи қишоварзии болооби Зарафшон, ки бо фарҳанги Ҷанубу Ғарбии Осиёи Марказӣ ва Шарқи Миёна алоқамандии зич дорад, муаррифӣ менамояд" (1, 4).

Муарриҳ бозёфти сабади пур аз дастҳати суғдиро, ки аз қалъаи Абаргари болои Қӯҳи Муғ асту онро соли 1932 чӯпон - Ҷӯраалӣ Муҳаммадалӣ дар дехаи Хайрободи ноҳияи Айнӣ пайдо намуда буд, қашфиёти Саразмро саҳифаи дувуми таърихи ин сарзaminin medonad. Он дастҳатҳо пурни ҳуҷҷатҳо ва навиштаҷоти суғдӣ, хитой ва арабӣ буданд. Сабадчай таъриҳӣ даст ба даст, шаҳр ба шаҳр гашта, аз назари суғдинос А.А. Фрейман ва арабинос И.Я. Крачковский гузашт. Маълум шуд, ки ҳуҷҷатҳои дарёftai марди одии бесавод ҳазонаи асрори пурқиматанд. Онҳо ҳуҷҷатҳои ҳокимони Панҷакенти Қадим буда, ба ибтидои садаи VIII тааллук доранд. Туфайли ин қашфиёт дар сарзaminin mo koftukovi bostonshinoi dard soli 1933 bo ekspeditsiyai A.A. Freymani ofoz eft. Az hamon soli inchonib ixtisosmandoni ziёdi soҳai ilmi bostonshinoi sирру асрори суғdiёni водии Зарафшонро meomӯzand (6, 8).

Чустуҷӯҳои мукаммал аз ин баъд ofoz shudand. Ташабbusкори он фарзанди барӯманди тоҷик, таъриҳшинос Бобоҷон Faфurov буд. Соли 1946 bo roxnamoii ū шарқshinoi A.Ю. Якубовский, A.M. Беленитский, M.M. Ҷаконов дар Тоҷикистон ба чустуҷӯҳои bostonshinoi pardoxtand.

Ин таҳқиқотҳо оламиёнро бо саҳифаҳои рангини таъриҳу фарҳанги пеш аз исломию арафаи исломии сокинони Мовароуннаҳр шинос кард. Ин ҳалқ бо номи суғdiёnu мамлакати онҳо ба номи Суғд машҳур аст.

Калимаҳои «Суғд» ва «суғdiёni» қариб 3 ҳазор сол пеш арзи вучуд кардаанд. Ин аст, ки бозёфтҳои таърихии сеҳазорсолаи то соли 1977 дастрасгашта низ ибтидои тамаддуни суғdiёni шуда наметавонанд. Зоро қашфиёти Саразм аз он беш, яъне қариб 6000 солро дар бар мегирад ва он ofozи тамаддуни мардуми мосту ба mo bisёр асрорро mekushояd (5, 7).

Муарриҳ рӯзи 13-уми сентябри соли 1976-ro bo ҳabari як сокини одӣ, хокпоши дехaи Авазалии ноҳияи Панҷакент Ашуралӣ Тайлонов, таъқид mekunad, kи dar in rӯz ёdgorii қадimtarini sarzaminin imrӯzai toҷikon - shaҳrak Sаrazm - Sаrazm қashf shudast.

Шаҳраки Саразм дар sarzaminin Mовароуннаҳр ҳамтою ҳамзамони худro nadorad. Az in rӯ, shaҳrak Sаrazm modari tamomi shaҳrhoi baini darёhoi Siru Omu shuda metavonad. Zoro shaҳrhoi қadimtarini in sarzamin: Buxoro, Samarkand, Xuchand, Istaraawshan, Chust va daҳҳoi digar taъrihi 3000 ё 2500 sola dorandu Sаrazm ziёda az panҷunim ҳazor sol peshtar tashkil ёftaast (5,7).

SАРАЗМ - ҳоло ин номро дар аксар donishgoҳҳои markazҳоi bostonshinoisii ҳaҳon medonand. Zoro oid ba ҳafriёti on dар як muddati kӯtoh, tarze kи barrasӣ shuda буд, ziёda az 40 maқola va 2 kitobi mukammal naviшta shudand. Akbari in asarҳоi ilmӣ dар kitobxonahoi kaloni markazҳоi bostonshinoisii vatanamон va dар давлатҳоi horiҷi махfuzand va ҳar як шахs, agar каме ҳoҳiш дошта boшad, metavonad be mamoniyaт bo moшини akcbar dor baroи hуд onҳoro nushabardorӣ kунад (1,51).

Ёдгориҳои bostonии sarzaminin Toҷikistonamro taҳlilu barrasӣ namuda, ba xulosa

Шарҳи як номвожаи сүфдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

омадем, ки шаҳраки Саразм қадимтарин манзилу маскани ниёғонамон маҳсуб мешавад. Баъдан, дар ин ёдгорӣ аввалин кишоварзону чорводорон, ҳунармандону дар тӯли зиёда аз 1500 сол зиндагӣ карда, қасбу ҳунари худро ҳамҷониба рушд додаанд. Боз Саразм дар рушди тамаддуни мардуми Мовароуннаҳр, ки асоси сарзамини Осиёи Марказӣ мебошад, саҳми боризе гузаштааст. Ҳоло ҳар як далелу бурҳони мо аз бозёфтҳои сершумори осори сокинони Саразм маншаъ мегиранд.

Ҳар як қавму миллат дар ҷустуҷӯ сарофози таърихи худ мебошад. Мо тоҷикон ба туфайли шаҳраки Саразму осори моддӣ ва маънавии он сарофози худро дарёфт кардем, ки вай дар айни замон решай беш аз 5500-сола дорад ва ин ҳақиқату ҳастии таърих мебошад.

Қайд намудан бамаврид ва боиси ифтихор низ ҳаст, ки ин шаҳркадаи атиқаи сарзамини мо соли 2010 бо қарори иҷлосияи 34-уми Кумитаи байналмилалии мероси фарҳанги ҷаҳонии ЮНЕСКО ёдгории бостонии кишвари мо тоҷикон ба феҳристи мероси фарҳанги ҷаҳонӣ бо номи Саразм дохил ва сабт гардидааст (1, 51)

Маҳз бо ҳамин ақида, муаррих А. Исҳоқов шаҳраки Саразмро – оғози тамаддуни тоҷикон номидааст ва дар ин гуфтани комилхӯқӯқ низ ҳаст.

Пеш аз он, ки ба далелу исботҳои аз шаҳраки Саразм бадастдаровардаамон рӯ оварем, лозим аст гӯем, ки дар таҳлилу таҳқиқи он мо ягон осори ҳаттию ривоятӣ надорем. Зоро дар замони арзи ҳастӣ доштани ин ёдгорӣ, ҳанӯз дар кишварҳои Шарқи Наздику Осиёи Марказӣ ва аз ҷумла, дар Саразми водии Зарафшон алифбову ҳатнависӣ пайдо нашуда буд. Бо вуҷуди ин, мардуми ин кишварҳо забони гуфтугӯиву муомилотӣ доштанд. Тӯрониёну Эрониён бо забони ягонаи ба ҳамдигар фаҳмо байни ҳамдигар муколама мекарданд.

Ин ақидаро мутахассисони соҳаи забон комилан тасдиқ намуда, забони қадимаи ин кишварҳоро «забони эрониёни қадим» меҳисобанд. Он далелу исботҳои ҳаттие, ки аз нахусткитоби ниёғонамон «Авасто» ва катибаҳои ёдгориҳои кишварҳои Шарқи Наздик, пеш аз ҳама, аз навиштаҷоти «Бесутун»-и шаҳри назди Кирмоншоҳи Эрони Ғарбӣ баррасӣ шудаанд, тасдиқи гуфтаҳои болоянд. Ҳарчанд он осор аз фарҳанги Саразм 2500 сол дертар пайдо шуда бошанд ҳам, онҳо қадимтарин осори ҳаттӣ ва забонии мардуми Шарқи Наздиканд. Ҳоло бостоншиносон ақидаи забоншиносонро, ки дар таҳлилу таҳқиқи он миқдори зиёди олимони ҷаҳон ширкат варзида, ба ҳулосаи ягона омадаанд, низ ҷонибдорӣ мекунанд.

Ба ақидаи муаррих А. Исҳоқов ҷонибдор шуда, мо метавонем иброз дорем, ки идомаи ҳафриёти шаҳраки Саразм рӯзе осори ҳаттӣ ва забонии ниёғонамонро ошкор месозаду мо мисли муҳаққиқони ёдгориҳои Миср, Шумеру Аккад ҳат ва забони ниёғони асри биринчиамонро равshan ҳоҳем намуд.

Саразм, - тибқи шарҳи сүфдшиноси шинохта В.А. Лившис, маънои «Сари Замин»-ро дорад. Барои дастгирии шарҳи олими забоншинос зарур аст бигӯем, ки сокинони кӯҳистони Фалғар Саразмро - Саразмин талаффуз мекунанд. Метавон боварӣ ҳосил намуд, ки ин шакли тағйирёфтаи ҳамон Саразм мебошад. Аҳолии маҳалии гирду атрофи ёдгорӣ, онро Саразм мегӯянд. Барои равshan кардани мақсад гуфтанием, ки «Саразм ё Сари Замин ин на номи ёдгорӣ асту на номи деҳа, ин ном ба манзили васеъ аст, ки асосан, аз замини ҳамвор иборат буда, майдони он қарип ба 10 км² баробар аст. Ҳато наҳоҳем кард, агар гӯем, ки ин ибтидои замини Суғдиён мебошад. Модоме, ки аз Саразм то Бухоро танҳо ҳамворист ва он ҳамворӣ ба маънои пуррааш замини васеъ аст, ин ҷойро Сари Замин номидани аҷдодонамон дурусту ҳаққонист. Дар асл имрӯз аз Саразм сар карда, то баҳри Каспий (дар асри миёна Хазар меномиданд) дар пеш ягон кӯҳи баландеро намебинем» (1, 51). То саршавии Саразм бошад кас вақте ба тарафи болооби водии Зарафшон назар меафканад, мушоҳида ҳоҳад намуд, ки дигар дараҳои танг ҷой доштаву замини ҳамвору корам дар ин қисмати водӣ хеле кам буда, болооби водӣ то саргҳои онро пурра кӯҳистон фаро гирифтааст.

Саразм ҳамчун ҷойном дар ягон манбаъҳои илмию таърихӣ дида намешавад, вале ин номвожа садсолаҳо дар забони мардум ифодакунандай мавзеи паҳнои ин сарзамин будааст, тули асрҳо ва ҳазорсолаҳо аз даҳон ба даҳон гузаштаву то ба мо расидааст. Ва қудрати воқеии забон буд, ки ин номвожаи куҳанаasl то имрӯз вирди забони мо гаштаву боқӣ мондааст.

Дар минтақаҳои куҳандиёри мо, ки аҷдодони ориёни мо маскун буданд, бо чунин ҷузъҳои ҷойномсоз, ки худ решай алоҳида ва маънои хосро соҳиб ҳастанд, бисёр ҷойномҳоро воҳӯрдан мумкин аст. Аз ҷумла, Хоразм, Хризм (маҳалла дар деҳаи Лангари Ҷ/д. Зонги н. Ишкошим), Возм (деҳа дар Поршневи Шуғон), Шохиризм ва Тағизм (чарогоҳҳо дар Рошқалъа) ва ф.

Муҳаққиқону мутахассисони варзидаи тоҷик, муаллифони китobi Фарҳанги номҳои ҷуғрофӣ

Шарҳи як номвожаи сүфдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

(8. 181) ҷойноми Шоҳиризмро санги калони бодхӯрда ва ба маъни макони офтобӣ маънидод карда, маъни лӯғавии Возмро аз тоҷикии шарқӣ дар «канори замини шибар, сероб» овардаанд, ки решай вожаи «замин» дар шакли қадимаю кӯтоҳи худ шакли «зм»-ро гирифтаву то имрӯз корбурд шуда, мавриди истифодаи ҷойнномҳои ҷуғрофиро ифода мекунад. Ба ин андешаву афкори ин муҳаққиқони Фарҳанги мазкур ҳамақида шуда, метавонем илова кунем, ки ҳатто «шоҳиризм» метавонад мағҳуми «замини офтобрӯяи калон» низ бошад. Зеро вожаи «шо/шоҳ» дар забони тоҷики имрӯз маъни калону бузургро низ ифода мекунад ва мо дар забонамон вожаву истилоҳоти «шоҳкоса - косаи калон» ва ё «шоҳроҳ» - роҳи бузургу азим»-ро дорем, ки бо ин вожа (шо//шоҳ) дар калимасозӣ бо чунин маъно низ фаровон корбурд мешаванд.

Агар номи Хоразмро мо дар сарчашмаҳои илмӣ-таъриҳии форсиву арабӣ бингарем (Xwārazm), ба мағҳумҳои гуногун маънидод мешавад. Аз рӯи этиологияи мардумӣ, ки дар манбаъҳои асрҳои X сабт гардидааст, Xwār - гӯшт (ар. لاحم) ва r z m - чӯб (ар. hatab). Маъни аслии ин номвожа аз мағҳуми «ҳамии замин» бармеояд, зеро ҷузъи zmi дар шакли форсии бостон Huwarāzmiš ва дар шакли форсии миёнаву наваш zamin замин»-ро мефаҳмонад ва Xwār дар форсии нав маъни «ҳамӣ, пастҳамӣ»-ро ифода мекунад. Баъзе аз муҳаққиқон Xwāg-ро аз хуршед дониста, маъни Хоразмро кишвари баромади офтобаш меҳонанд. Ва муҳаққиқ Боголюбов М.Н. чунин ақида меронад, ки ин номвожа аз шакли эронии қадим hu-wa-razam буда, кишвари барои ҷорво мутобиқро мефаҳмонад. Хеннинг В.Б. таҳмин мекунад, ки Хоразм аз авастоӣ буда, замини ориёёнро мефаҳмонад. Ва «Готҳо»-и Авасто низ тавре ўқайд мекунад, чун дар минтақаи Марви Ҳироти Ҳурросони Шимолӣ навишта шудааст, он ба сарзамини Хоразм тааллуқ дошт. (9, 28-37).

Чун Хоразм мағҳуми ховарзамин. Яъне замини офтобиро фаҳмонад, пас ба маъни аслии Саразм ва пайдоиши ин ҷойном ҳоҳем ақида ронд.

Саразм чун равшан аст, дар сарчашмаҳои таъриҳии асримиёнагии мо қариб ки ҳамчун ҷойноми ифодакунандай номи маҳалли аҳолинишини алоҳида вонамехӯрад. Ва ин номвожа асрҳо инҷониб, ифодакунандай номи мавзеи кушоду барҳаво ва ҳамвореро ифода мекард, ки он дар забони мардуми бумии минтақаи имрӯзai Ҷамоати деҳоти Саразми шаҳри Панҷакент (водии Зарафшон)-и вилояти Суғди Ҷумҳурии Тоҷикистон воқеъ мебошад.

Одатан, таҷрибай рӯзгор ва ривояти мардумони рӯзгордидаву фарҳангиро ба назари эътибор гирифта, метавон чунин андеша ронд, ки мардумони бумии минтақаҳои мо бо таъсири ҳурофот баъзан тарки манзил ва ё маҳал низ мекарданд. Ва гӯё эшон вақте мубталои ғорату ҳаробкориҳо ва ҳуҷрезиҳои душманони аҷнабӣ мешуданд, аз макони зисти худ дур гашта, ҷои дигар ва муносибтареро интиҳоб мекарданд. Тибқи ривояту нақлҳои калонсолону мардумони таҳҷоӣ ҳамин гуна боисҳо исбот бар онанд, ки бисёре аз шаҳру деҳқадаҳои ин водӣ зери ҳок мондаву ба теппаҳо бадал гардидаанд. Ҳуди Панҷакенти Қадим, Наврӯзтеппа, Қалъаи Санҷаршоҳ ва Саразми Бостон исботи чунин андеша буда метавонад, ки баъди як оғату нобасомонӣ ва ё оташсӯзиву ҳуҷрезиҳо ва ҷангу ғоратгариҳо мардумон бехонаву дар шуда, манзили худ ва маҳалли худро иваз мекардаанд. Бо вучуди ин ҳама гирудорҳо, мардум дар ҳар сурат номи мавзеву маҳал ва шаҳру деҳқадаҳои ба ҳаробазор бадалгашта ва балозадашударо ном мебурданд, ки ҳамин номи Саразм низ то кунун вирди забонҳо буду имрӯз аз нав ҳамчун номвожаи маҳалли аҳолинишин маъмулу номнавис шудааст. Дар ин мавзеҳои аз назари мардуми маҳалӣ ва бумӣ дурмонда дар миёнаҳои дувуми асрҳои 18 қабилаҳои кӯчманчии туркнажоди бо номи тюяқлҳо (Андреев // рӯзномаи «АваС», соли) омадаву ин ҷоро интиҳоби зист мекунанд. Ва номи қадимаи ин мавзеъ чун дар забони мардумони бумӣ боқӣ монда буд, роиҷ гашту то имрӯз бо ин ном Саразм меҳонандаш, ки акнун тибқи далоили муҳаққиқони бостоншинос ин мавзеъ ва ин ин макон таърихи беш аз 6000-сола дошта, макони аввалини зисти мардуми ориёист.

Аслан номвожаи Саразм аз ду решо (сар ва замин) ташаккул мейбад, ки он маъни сари замин//оғози заминро мефаҳмонад.

Дар забоншиносии эронӣ вожаи «сар» чунин маъниҳоро медиҳад: «сар /sar/ калла, роъис ... тос бӯй до д ва гуфт аз он ҳавз тосӣ ҷанд бар сари ман об фурӯ рез (Туркиллӯҳ Таноб 9/385) sarah- «сар», қиёси санскрит: sīras cap, калла, қулла, siro-grīva сару гардан, a-sirsaka- бесар, Širs-akti «дарди сар, сардард» муштақанд аз ҳиндӯруупой: ker1. (дар канор - kerə , kra- kerei-) сар, калла, шоҳ, қулла, ситеф; аз ҳамин қалима аст юнонӣ: káρē «сар» лотинӣ: cerebrum «муғ, мағз» олмонии қуҳан: hirn (í) (< олмонии нав: Hirn «муғ, мағз»), арманий: sar «иртифоъ, баландӣ , қулла»

Дар муқоиса бо авастоӣ sarah- «сар», форсии миёнаи турфонӣ ва портӣ sr- , [sar]- «сар, роис, оғоз», суғдӣ -sr «сар», (< авастоӣ: - sarah-), srcy «аввал, нахуст, сар», srcyk «сарвар,

Шарҳи як номвожаи сүфдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

мехтар»-ро ифода карда, сарчик, хоразмӣ: sr sr «сар», дар sr p:sr нуғӯр «сар ба сар», паштунӣ -сар, калла омадааст (2, 1715-1716).

Дар бобати маъникушии ҷузъи «зм», ки кӯтоҳшудаи «замӣ //замин» аст, М. Ҳасандӯст (2, 1577-1578) инвожа дар Бурҷони қотеъ ҷунин дода шудааст: «мухаффафи замин аст, ки ба арабӣ арз ҳонанд» (Бурҷони қотеъ); сибос мар эзидро, ки оғаридгори замӣ ва осмон аст (Ҳидоят-ул-мутаъаллимин). Фазл дорад чу фалак бар замӣ аз фахраш, Санги даргоҳаш бар лаъли Бадаҳшонӣ (Н. Ҳусрав 44/437). Дар форсии миёна zamīk < эронии бостон: zam замин (бо пасванди -ик). zamīk аслан сифат аст, ки корбурди исмӣ ёфтааст (ниг.: Eilers VSMO 12 Anm/ 13). Ин вожаро метавон дар забони санскрит низ қиёс кард: ksam «замин», jma «замин», муштақанд аз ҳиндуурупой: ghem-/ ghom- (дар канор - ghoem /ghoom) «замин» ва аз ҳамин қалима дар забони юнонӣ: Χθѡν замин, бүм; дар лотинӣ: humus бүм, замин, hominis «инсон, башар» дар русӣ: zemlya хок, замин, zmiea zmīya мор, дар литвониёй: zeme литуниёй: zeme, замин, албониёй: dhe замин, dhemje ҳазорпо»-ро дарёфт, к ибо ҳамин маънӣ меоянд (Pokornы IEW 414f,...). Низ қиёси авастоиро метавон иқтибос кард: zam «бүм, замин», zemare>. zamare (қайд) «дар замин, зери замин», -zemar-guz ва zamare-guz дар замин пинҳоншаванда . зеризамин ҳазанд», upasma- зери замин зиянда, зери замин дар мағок зиянда (дар бораи ҳайвонот) (upa+zam->) nisma- «умқ, жарфо, гавдӣ» (аз ni-zam аслан, тӯрафтагии замин»), abairi zema зери замин зиянда, (<-abairi+zam) upairi-ztma рӯи замин зиянда (Barthokomaе AiW 58,395,396,1086, 1662, 1665) (2, 1577-1578).

Ин вожаро дар форсии миёнаи турфонӣ ва порти: дар шакли zmyg [zamīg] замин, хок, ҷаҳон; сарзамин, бүм (Boyce MMPP104, Durkin-Melsterernst DMMPP 382) омада, дар суғдӣ «замин», ва қиёси авастоӣ: ҳолати фоилий (nominative case=) дар шумори муфрад яғнобӣ: zoу «замин» (Gershevitch GMS 1218, Bailey DKS 346) аст (2, 1577-1578).

Ҳамчунин, ин вожаро дар забони сакоӣ дар шакли yzama «замӣ, замин», (<-zama) дар yzama-ssandaa ҷаҳон, қайҳон ва шояд uysma -«замин, хок, гил» (< u-zma бо пешванди u- (Bailey, Studia Orientalia 47/1977 21, M DKS 345f) ва дар хоразмӣ дар шакли zym «замин», осӣ: zæxx, zænxæ «замин», (zam-ka->) (Abaev IEO IV/307) ва дар паштунӣ ба шакли zmeka «замин», дар ядғӣ ба шакли zaxmo «замин, қиштзор», дар шуғнӣ zimc дар сарикӯй: zimc, zemc, дар язғуломӣ: zamc «замин, қашмон», дар хуфӣ zimar-wux ғоҳе, ки аз ғалла ва ҳабубот бар ҷой монад» (суратҳои ахир зоҳирон бар асари идғоми ду луғати авастоӣ: zemaba ва zamare падид омадааст) (Morgenstierne EVShG 108), дар балучӣ ба шакли zamīk, ва дар сурҳа дар шакли zam, дар курдӣ бошад дар шакли zawi, zavi (-m -> -w-/v-) «замин» оварда шудааст, ки ҳама як мағҳум, яъне заминро ифода мекунанд. (Varman-Asatrian WIDM I/83) (2, 1577-1578).

Вожаи «замин» бошад, дар забонҳои эронии бостон (zamaina) заминӣ, хокӣ маънӣ дода, «замӣ»-ро ифода кардааст ва дар авастоӣ низ (zamaena) заминӣ, хокӣ мебошад (Bartholomae AiF 1690) (2, 1577-1578).

Таҳлилу баррасии номвожаи Саразм дар муқоиса бо забонҳои оилаи ҳиндуурупой аз рӯи маънои решагии худ мағҳуми «сари замин, оғози замин»-ро ифода мекунад ва равшан аён аст, ки ин номвожа бо дарназардошти мағҳуми ҷуғрофии худ дар ҳақиқат сари замини бекаронро ифода мекунад, ки он баъди тамомшавии қӯҳу пуштаҳо оғоз меёбад ва ба дарозову паҳнои водӣ қад мекашад. Боиси зикр ва таъкид аст, ки ин номвожа аз қадим таъриҳан ба ин мавзеи минтақаи Панҷакент ном бурда шуда, то имрӯз боқӣ мондааст, ки имрӯз ин номвожаи бо рӯнамоии мавқеи ҷуғрофӣ ва макони таърихиву тамаддуннамоӣ эҳёғари тамаддуни қавми мо ориёнажодон мебошад.

Ҳамчунин, дар мағҳуми ин номвожа метавон таҳмин кард, ки эҳтимол ин номвожа аз «сар» ва «зам» бо маънои дигартар пайдо шуда, мағҳуму маънои макон ва ё хоку буми сарҳоро ифода кунад, ки ин қавм дар номвожаи Сир//Cap (Сардарё) ва қалимаи «сарт» нуҳуфта боқӣ мондааст, ки таҳқиқоти алоҳида ва амиқро талаб мекунад.

Имрӯз бо корбурди номвожаи таъриҳан қуҳани ориёй – Саразм мо дар таърихи ҳастии башарият деҳшахри асрҳои сангӯ мису биринҷиро ба оламиён муаррифӣ мекунем, ки бо ин ҷойном минтақаи Саразми дар ҳазорсолаҳои IV-III пеш аз мелод ташаккулӯфта пеши назар меояд. Саразм маскани нахуст ва бостонии шаҳрнишини мардумон дар сарзамини Вароруд буда, суғдиёни он ҳалқи маскун ва қадимтарини водии Зарафшон маҳсуб мешаванд.

Кофтӯкофи Саразм моро водор мекунад, ки таърихи Панҷакенти Суғдро дурусту амиқ биёмӯзем ва тамаддуни ориёни бостони ҳудро бо ин номвожа – Саразм муаррифӣ кунем, ки дар маъҳазҳои то милодӣ дар натиҷаи даргириҳои таъриҳӣ сӯхтаву аз байн рафта буд, вале номи он номи он, ки ба ҳудаш арзанда асту ҳусусияти ҷуғрофӣ ва табиии маҳалли мазкурро ифода мекард, дар забони мардумони он боқӣ монду аз қарни асрҳо забони моро ва меҳани

Шарҳи як номвожаи суғдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Хукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

моро зинда нигоҳ дошта меояд. Ва дар тафсиру шарҳи ин номвожа дигар ҷойи баҳс ҳам нест.
Саразм сари замин аст.

Адабиёти истифодашуда:

1. Исҳоқов Абдуллоҷон. Саразм - оғози тамаддуни тоҷикон. / А. Исҳоқов. -Душанбе, "Дониш" 2018, - 280 саҳ.
2. Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон. /Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон. -Душанбе. «Нашриёти Ганҷ», 2016, -136 саҳ.
3. Муҳаммад Ҳасандӯст. Фарҳанги решашинохтии забони форсӣ. Ҷ.II. /М. Ҳасандӯст. Техрон: Осор, 1393, -2080 саҳ. (2, 1715- 1716)
4. Поселение Саразм. – Древности Таджикистана: Каталог выставки. / Поселение Саразм. – Древности Таджикистана,
-Душанбе: Дониш, 1985. - С.32 - 35;
5. Раззоқов А. Саразми Панҷакент 5500 сол. /А. Раззоқов.
-Душанбе, 2002. - С. 7.
6. Раззоқов А.Р., Бобомуллоев С. Таърихи бостоншиносии саргҳи Зарафшон. / А. Раззоқов.
С. Бобомуллоев -Душанбе, дониш, 1997. - 35c;
7. Саразм. - Таджикская Советская Энциклопедия, том 6. / Саразм
-Душанбе, СИ ЭСТ. 1986. -591с.;
8. Фарҳанги номҳои ҷуғрофӣ. / Фарҳанги номҳои ҷуғрофӣ.
-Душанбе: 2019, 280 саҳ.
9. Хромов А. Хорезм в древнеиранских и среднеиранских письменных источниках./
Муҳаммад ал Хоразми в мировой истории и культуре. //А. Хромов. -Душанбе «Дониш», 1983.
-220 саҳ. (саҳ. 28-37).
10. Эмомалӣ Раҳмон. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Миллии Маҷлиси
Олии ҶТ (26.12. 2018). / Э. Раҳмон.
-Душанбе, «Шарқи Озод», 2019, -44c.
11. <http://www.ru.wikipedia//> [1] Саразм - Всемирное наследие ЮНЕСКО.

Шарҳи як номвожаи суғдӣ – Саразм

Дар мақола сухан дар бораи таърихи пайдоиш, таҳаввул, корбурд ва маънои луғавии номи ҷуғрофии Саразм меравад, ки дар муқоиса бо сарчашмаҳои имлию адабӣ ва гӯйишҳои мардуми таҳҷоии водии Зарафшон, инчунин, таҳқиқотҳои бостоншиносону забоншиносон баҳсҳои илмӣ ҷиҳати мағҳуми ин номвожа ва асрори маънои он кушода мешавад. Дар давраҳои муайяни таъриҳӣ таҳқиқ шудани ҳафриёти бостонии Саразм, ифода гардиданӣ номи мавзеъ то имрӯз ва ҳамчун номи ҷуғрофӣ ифодакунандай номи як шаҳркадаи таъриҳӣ вучуд доштани номвожаи Саразм дар мақола мавриди баррасӣ дода шуда, бо далелҳои дуруст ва дақiq аз осори адібону муарриҳон оид ба таҳлилу таҳқиқи маънои асливу мағҳуми дурусти ин ҷойном назару андешаи илмӣ пешниҳод мегардад, то маънои лӯғавии номвожаи Саразм дар шакли аслиаш мавриди истифодаи умум қарор дода шавад. Калидвожаҳо: номвожа, суғдӣ, Кӯҳи Муғ, Саразм, Саразмин, Хоразм, Хризм, Тағизм, Панҷакент, водии Зарафшон, Самарқанд, асри сангин, Абдулло Исоқов, тамаддуни тоҷикон, Суғд, Мовароуннаҳр,

Толкования один из согдийских
топонимов – Саразм

В статье рассматриваются истории возникновения, развития, употребления и лингвистические значения географическое наименование Саразм, который сопоставляя на основе научно-литературном и диалектов Зеравшанской долины, а также исследовании историков-археологов и лингвистов расскрываются научные споры о значений понятие вопросов и семантике этого топонима.

Следовательно рассматриваясь в определенные исторические периоде осуществлении этого топонима в исконных как названия географического объекта и сегодня обозначая исторического топонима населенного пункта представляется точные и правильные фактов из научных источников мнение историковедов, ученых, чтобы получить истинную информацию и сведения о топониме Саразм и правильное использовании настоящего ойконима.

Шарҳи як номвожаи сӯғдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

Ключевые слова: топоним, согдийский, Гора Муг, Саразм, Саразмин, Хоразм, Хризм, Тагизм, Пенджикент, Зеравшанская долина, Самарканд, каменный век, Абдулло Исаков, таджикская цивилизация, Согд, Мовароуннахр.

Interpretation of one of the Sogdian toponym – Sarazm

Here in this article, we are going to talk about the origins, development, the way of using and also the geographical meaning of Sarazm's name, which is explained in compare to scientific and literature sources and from the legends of people living in Panjakent, Zerafshan valley, as well as based on the archaeologists and linguists researches and scientific discussions.

During the certain historical stages, old excavation express as the name of the object, nowadays as exit geographical name of historical city toponim Sarasm was considered and different scientific opinions in accordance with correct and accurate evidences from the original literature of the historians it is proposed that the title Sarazm shall be used in the original form.

Keywords: wordname, soghdian, Mugh Mountain, Sarazm, Sarazmin, Khorazm, Khrizm, Taghizm, Panjakent, Zerafshan valley, Samarqand, stone Age, abdullo isakov, Tajik civilization, Sogd, Movaroennahr.

Маълумот дар бораи муаллиф: Зулфониён Раҳим Раҷабзода – Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, хизматчии давлатӣ, унвончӯйи Донишкадаи давлати забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Нишонӣ: 734013, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Помир, 20, Тел.: 92 721 53 46. E-mail: Zulfonov64@mail.ru [2]

Сведение об авторе: Зулфониён Раҳим Раджабзода – Комитет по языку и терминологии при Правительстве Республики Таджикистан, государственный служащий, соискатель Государственного института языков Таджикистана имени Сотима Улуғзода.

Адрес: 734013, Республика Таджикистан, г. Душанбе, ул. Памир, 20. Тел.: 92 721 53 46.
E-mail: Zulfonov64@mail.ru [2]

About the author: Sulfoniyon Rahim Rajabzoda - The Committee of Language and Terminology by the Government of the Republic of Tajikistan civil servant, applicant for the State Institute of Languages of Tajikistan named after Sotim Uluzoda.

Address: 734013, Republic of Tajikistan, Dushanbe, st. Pamir, 20. Tel .: 92 721 53 46.

Баҳодиҳии мухтаво: 5

Баҳои миёна: 5 (2 овоз)

Категория:

- [Аҳбори рӯз](#) [3]
- [Мақолаҳо](#) [4]

Манбаъ:<http://kumitaizabon.tj/tg/content/sharkhi-yak-nomvozhai-sugdi-sarazm?mini=2025-08&qt-quicktabs=2>

Шарҳи як номвожаи сүфдӣ - Саразм

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Хукумати Чумхурии Тоҷикистон»
(<http://kumitaizabon.tj>)

Пайвандҳо

[1] <http://www.ru.wikipedia/> [2] <mailto:Zulfonov64@mail.ru> [3] <http://kumitaizabon.tj/tg/category/%D0%B0%D1%85%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%B8-%D1%80%D3%AF%D0%B7> [4] <http://kumitaiza bon.tj/tg/category/%D0%BC%D0%B0%D2%9B%D0%BE%D0%BB%D0%B0%D2%B3%D0%BE>